

LEYLAM LEYLAM

NƏ OLACAQSA, OLSUN

Xəzəl olub tökülləm, viranə bağlar kimi,
Yolu ayrılacaqsa, əgər bir-birimizin.
Zamanın ümidinə bağladım taleyimi
Nə olacaqsa, olsun, sonu bu eşqimizin.

Mələklər şadlıq eylər, iki sevən qovuşsa,
Hər yan nura bürünər, məhəbbətdən alışsa.
Ürəyimiz bir olub sevgimizdən danışsa
Nə olacaqsa, olsun, sonu bu eşqimizin.

Tanrım mənə verdiyi lütfü, ehsanı sənsən!
Qəlb evimə xoş gələn, əziz mehmanı sənsən!
Sevgi adlı dünyamın tək bir insanı sənsən!
Nə olacaqsa, olsun, sonu bu eşqimizin.

Gündüzləri Günəşsiz, gecələri də Aysız,
Təsəvvür etmək olmur, onları ayrı, taysız.
Həyat həmişə olmur qəm-qüسسəz, olaysız
Nə olacaqsa, olsun, sonu bu eşqimizin.

Sevgim sənə sonsuzdur, Leylam üçün özəlsən,
Əhdinə vəfadarım, etibarlı, əzəlsən!
Bütün gözəlliklərdən gözlərimdə gözəlsən
Nə olacaqsa, olsun, sonu bu eşqimizin.

OLMAZ

Öz nəfsinə satdın məni, zalım,
Könlüm daha eşq oylağım olmaz!
Hətta, hamıdan yaxşı bilirsən
"Onlar" mənim heç dırnağım olmaz!

Nəfs eyləyər insanı pərişan,
Hakim ola bilməzsə, əgər can.
Eylərsə özün nəfsinə qurban
Ol kəslə mənim bir bağım olmaz!

Dürdanə Rizvan qızı Kərimova 2 mart 1964-cü ildə Masallı rayonu, Şərəfə kəndində ziyalı ailəsində anadan olub.

Orta məktəbi "Əla" qiymətlərlə, Tərifnamə ilə bitirib.

Ali təhsillidir, fransız dili müəllimidir, türk dilini mükəmməl bilir.

2013-cü ildən misra.az saytında uşaq şeirləri ilə tanınmış, heca və əruz vəznlərində şeirləri, qəzəlləri yayımlanmışdır.

2017-ci ildə "Səhər xəbər" saytında qəzəlləri buraxılmışdır. Türk dilinə də bir neçə şeirlərini tərcümə etmişdir. "Məcməüs-Şüəra" məclisinin və "Vahid Ədəbi Birliyi"nin üzvüdür.

Ailəlidir, iki övladı var.

Olmaq mənə yar, əhdə vəfasız,
Qoymaz eləsin Tanrı cəzasız.

Leyla, yaşa dövrəni qəzasız
Naqisdən, inan, ortağım olmaz!

ACIDİL SEVGİLİM

Hanı sevgi dolu idin, inadkar?
Sevgimi əlimdən alan sevgilim.
Hər bir işdə məni etdin günahkar
İndi hicran ilə qalan sevgilim.

Bilirsən ki, yerin ön, birincidir,
Kəlmələrin mənim üçün incidir.
Hərdən acı dilin sancır, incidir
Barışmağa qalmır güman, sevgilim.

Dərdin məni dərdə salmaqdı, bildim,
Həsərət ikən, həsrət qamaqdı, bildim.
Məqsədin canımı almaqdı, bildim
Məndən hələ səfa uman, sevgilim.

Həsərətəm özünə, şirin nəğməyə,
Həsərinlə cəfa etdin sən mənə.
Zülmkarsan, artıq nə deyim sənə
Kimdən diləyim, ah, aman, sevgilim?

Sənsizlik bilirsən, ölümdən bəzər,
Gedib təbim, qalib dərdim, gəl, yetər.
Yetişməsen, dünyam yığılar, bitər
Mənə həyat olar, yaman, sevgilim.

DÜNYA EVİNİN ŞƏRBƏTİNİ İÇ, ZƏHƏRİNİ YOX

(qəzəl)

Dünya evinin şərbətini iç, zəhərin yox,
İçsən zəhərin dəhrədə, heyhat, səhərin yox!

Qiyət verilir insana məzmunlu həyatdan,
Olmazsa əgər məzmunu xoş, bir təhərin yox!

Hər gün bu həyat tez yürüyür, sən ona tez çat,
Qalsan geri, fərz eylə, adın var, dəyərin yox!

Daşlar da atarlar sənə, sən küsmə həyatdan,
Çün, atmasalar zənn elə, heç bir bəhərin yox!

Leylam, hələ çox tezdi, əlin üzümə həyatdan,
Tərk etməyə dünyanı atınla, yəhərin yox!

EYNİM AÇILIR YURDU FİRAVAN GÖRƏNDƏ

(qəzəl)

Eynim açılır yurdu firavan görəndə,
Qəlbim daralır xəlqi pərişan görəndə!

Çəkmiş nə qədər dərdi bu millət, yetər olsun,
Ollam daşına, suyuna qurban görəndə!

Həddindən ötə mərdi, mübarizləri vardır,
Olmaz hamı pis, bir-iki nadan görəndə!

Bəxş eyləmiş istə'dadı hər cür bizə Allah,
Ruhum sevinir fəhmi bir insan görəndə!

Baxsan, neçə cür rəngi olan musiqimiz var,
Dünya olub heyran bizə, dastan görəndə!

Vardır bu cəməətdə gözəl mehri-ləyaqət,
Kim süfrə açır biz kimi, mehman görəndə?!

İt-qurd hələlik zahir olub cənnət elində,
Tez-tez doluşar damına aslan görəndə!

İnsan nə qədər fəxr eləyir öz igidiylə,
Yüksəkdə tutan bayrağı azman görəndə!

Leyla həvəsin daima alsın Vətəninədən,
Çün, məsud olur torpağına dan görəndə!

ŞİRİN LEYLA

(uşaq şeiri)

Şirin Leyla sevincək
Yanaşdı anasına.
Anası təəccüblə
Baxdı gül sonasına.

Leyla dedi: -Anacan,
Tənbəl qız deyiləm mən!
"Corbaları" geymişəm
Ayaqlarıma bax, sən!

Anası gülümsəyib,
Baxdı bu inadkara.
Gördü geyinib, amma
Biri ağ, biri qara.

TƏNBƏL ELMAN

(uşaq şeiri)

Tənbəl oğlandır Elman,
Dərsdən qorxandır Elman!
Məktəbi heç sevməyir
O, dəcəllik eyləyir.

Anası deyir düzün,
Açmır kitabın üzün.
Atası da danlayır
Elman başın sallayır.

Günahı yoxmuş kimi,
O bir çoxbilmiş kimi
Əl atır çantasına
Uzadır atasına:

-Bəsdir məktəbə getdim,
Misal, məsələ etdim.
Ata, bir yaxşılıq et,
Əvəzimdə dərəcə get!